

Arrest

nr. 106 344 van 4 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 februari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 januari 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 30 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VAN ELSLANDE en van advocaat L. SEMENIOUK, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 11 mei 2012 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 31 oktober 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) nam op 8 november 2012 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

1.4. Verzoeker diende op 3 januari 2013 een tweede asielaanvraag in.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 10 januari 2013 een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

1.6. Verzoeker diende op 25 januari 2013 een derde asielaanvraag in.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 29 januari 2013 een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten (...)

geboren te (...), op (...)

en van nationaliteit te zijn : (...)

die een asielaanvraag heeft ingediend op 29.01.2013 (2)

Overwegende dat betrokkene op 11.05.2012 een eerste asielaanvraag indiende die op 31.10.2012 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 03.01.2013 betrokkene een tweede asielaanvraag indiende die op 10.01.2013 van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing 'weigering in overwegingname' kreeg. Overwegende dat betrokkene op 25.01.2013 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een kopie van zijn taskara dd. 1390 (2011 of 2012) (+ Nederlandse vertaling) voorlegt. Overwegende dat betrokkene een gelijkaardig document naar voor bracht tijdens zijn eerste asielaanvraag, die desalniettemin negatief werd afgesloten door het CGVS. Overwegende dat het CGVS in de beslissing (dd. 31.10.2012, p 3) stelde dat: "Uw taskara betreft enkel uw identiteit en ondersteunt uw asielrelaas en uw beweringen omtrent uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België niet.". Overwegende dat betrokkene een kopie van de taskara van zijn vader dd. 1354 (1975 of 1976) (+ Nederlandse vertaling) voorlegt. Overwegende dat een kopie niet op een adequate manier beoordeeld kan worden aangezien de herkomst en de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Overwegende dat betrokkene dit document reeds naar voor had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn vorige asielaanvragen. Overwegende dat betrokkene een aanvraag aan het districtshuis + antwoord van dorpsgenoten van betrokkene dd. 13.01.2013 (+ Nederlandse vertaling) voorlegt in verband met de dood van Malek Hedayet. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een dreigbrief dd.02.10.2011 (+Nederlandse vertaling) voorlegt. Overwegende dat betrokkene reeds een dreigbrief van de Taliban voorlegde tijdens zijn eerste asielaanvraag en het CGVS in de beslissing (dd. 31.10.2012, p.3) stelde dat: "Wat betreft de twee dreigbrieven van de Taliban en het documenten van het districtscentrum moet vastgesteld worden dat dergelijke documenten uw asielrelaas slechts kunnen ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken. Inzake deze documenten moet overigens worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. [...] Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.". Overwegende dat betrokkene de DHL Shipment Waybill dd. 14.01.2013 voorlegt. Overwegende dat deze Shipment waybill enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij geen advocaat zou hebben kunnen raadplegen om in beroep te gaan tegen de beslissing van het CGVS omdat hij geen geld zou hebben. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan omdat hij er vreest voor zijn leven. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij voordien geen documenten zou hebben kunnen laten overkomen omdat hij geen adres had. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verkaart dat hij via telefonisch contact met zijn

familie vernomen heeft dat ze klagen over hun leven en de situatie daar. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij geen opvang zou hebben. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag zijn verblijfsituatie in België aanklaagt. Overwegende dat dergelijke elementen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij niet akkoord zou zijn met zijn leeftijdsonderzoek. Overwegende dat betrokkene vrij was hiertegen beroep in te dienen binnen de wettelijk vastgelegde termijn, maar dat hij verzaakte dit te doen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij vernomen heeft dat zijn moeder, die voorheen bij zijn oom langs moederszijde woonde, terug naar huis zou moeten omdat hij bang zou zijn dat hij door haar verblijf ook problemen zou krijgen. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpcedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend. De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 14.11.2012 & 10.01.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), zoals gewijzigd door de artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012, luidt als volgt:

“(…)

Indien de verzoekende partij een synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

(…)”

2.2. In zijn synthesememorie stelt verzoeker het volgende:

“(…)”

De enige schending bestaat er in dat de Minister van Migratie- en Asielbeleid, vertegenwoordigd door de Dienst Vreemdelingenzaken, onterecht oordeelde dat verzoeker tijdens zijn nieuwe derde asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbracht met betrekking tot de feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpcedure, waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestonden van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Er werd wel degelijk voldaan aan de voorwaarden van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft ten onrechte beslist dat verzoeker geen nieuwe gegevens heeft aanbracht met betrekking tot de feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpcedure, waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestonden van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker heeft wel degelijk nieuwe gegevens aanbracht met betrekking tot de feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure, waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestonden van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft niet willen ingaan op de inhoud van de gegevens.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft onterecht geoordeeld dat de door verzoeker aangebrachte gegevens en documenten geen nieuwe gegevens betreffen.

Verzoeker zet hieronder uiteen waarom hij meent dat de voorwaarden van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet wel degelijk zijn nageleefd.

De artikelen waarnaar verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift zijn geen artikelen die geschonden werden door de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker maakte enkel melding van deze artikelen om zijn verhaal uiteen te zetten en aan te geven op basis van welke overwegingen de Dienst Vreemdelingenzaken onterecht heeft geoordeeld dat artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet niet werd nageleefd.

Uiteraard kan de Dienst Vreemdelingenzaken niet oordelen over de toekenning van de status van vluchteling, dan wel de subsidiaire bescherming. Verzoeker heeft dit ook nooit gezegd. Het verzoekschrift zoals het door verzoeker op 27/02/2013 werd neergelegd werd dan ook in die zin verkeerd geïnterpreteerd. Bovendien betreft het verzoekschrift door verzoeker neergelegd een verzoekschrift tot nietigverklaring en een verzoekschrift tot kosteloze rechtspleging en geen volle rechtsmacht zoals verwerende partij ten onrechte voorhoudt. Verzoeker beoogt helemaal geen feitelijk onderzoek zoals verwerende partij ten onrechte voorhoudt.

Verzoeker heeft een verzoekschrift neergelegd tegen de bestreden beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 29/01/2013 teneinde na te gaan of verweerder bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen.

De kritiek van verzoeker mist dan ook geen feitelijke, noch juridische grondslag. Verwerende partij heeft het verzoekschrift en de erin vermelde vordering/geschonden rechtsmiddel gewoon verkeerd begrepen.

Verzoeker heeft een aantal nieuwe gegevens, dan wel bewijsstukken overgelegd tijdens zijn derde asielaanvraag, namelijk een kopie van de taskara van zijn vader. Tijdens de eerste asielaanvraag werd er niet naar een taskara gevraagd. Tijdens de tweede asielaanvraag werd de vraag tot overlegging van de taskara van de vader van verzoeker wel gesteld. Verzoeker was niet in het bezit van de originele taskara. De herkomst en authenticiteit van deze taskara konden perfect nagegaan worden. Gelet op de dood van zijn vader kon verzoeker het origineel van de taskara niet voorleggen. Verzoeker bevond zich dan ook in een situatie van overmacht. Verzoeker kon de kopie van de taskara van zijn vader niet eerder over maken. De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dan ook ten onrechte dat verzoeker dit document reeds naar voren kon brengen tijdens zijn eerdere asielaanvragen. Indien verzoeker de kopie van deze taskara eerder kon voorleggen had hij dit zeker gedaan.

Verzoeker legt een verklaring voor van het districtshuis voor en antwoord van de dorpsgenoten en Nederlandse vertaling van de vader van verzoeker, Malek Hedayet. Dit document heeft geen gesolliciteerd karakter zoals de Dienst Vreemdelingenzaken ten onrechte voorhoudt. Verzoeker begrijpt niet waarom de Dienst Vreemdelingenzaken deze mening er op nahoudt. Er wordt door de Dienst Vreemdelingenzaken niet gemotiveerd waarom dit document een gesolliciteerd karakter zou hebben. Deze stelling is dan ook niet bewezen. De Dienst Vreemdelingenzaken laat dan ook na dit te bewijzen. Tot op heden weet verzoeker nog steeds niet wat er met dit gesolliciteerd karakter bedoeld wordt. De vader van verzoeker is wel degelijk overleden. Dit betreft de waarheid.

Het document van het districtshuis werd naar eer en geweten opgesteld door de dorpsgenoten van verzoeker.

Verzoeker heeft tijdens zijn vorige asielaanvragen twee dreigbrieven van de Taliban overgelegd. De Dienst Vreemdelingenzaken gaat hier zeer kort door de bocht en weigert deze bewijsstukken van verzoeker te aanvaarden enkel en alleen door te stellen dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd.

Verzoeker heeft wel degelijk geloofwaardige verklaringen afgelegd.

Verzoeker is minderjarig en weinig geschoold. Verzoeker heeft zich zo goed en zo kwaad proberen voor te bereiden op zijn verhoor voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit heeft hij ook gedaan tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken. Zulks kan verzoeker echter niet ten kwade geduid worden. Verzoeker is zich maar al te pijnlijk van bewust dat hij onvoldoende geschoold is.

Verzoeker benadrukt dat hij naar best vermogen heeft geantwoord op de hem gestelde vragen.

Bij de behandeling van een asielaanvraag ingediend door een Afghaanse onderdaan gaan de nationale instanties eerst en vooral herkomst en datum van vertrek uit Afghanistan controleren. Deze elementen

komen in aanmerking om de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker te toetsen. Dit onderzoek naar geloofwaardigheid is een fase van de evaluatie van de nood op bescherming, maar op zichzelf alleen niet voldoende (zie RVV arrest 27.366, 14 mei 1999.)

De nieuwe Afghaanse generatie heeft een zeer beperkte toegang tot alle hulpbronnen, voornamelijk tot het onderwijs.

Het feit dat verzoeker een Afghaan is wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en de Dienst Vreemdelingenzaken niet ontkend. Bovendien is verzoeker wel degelijk minderjarig.

In zijn eigen beleidsnota van februari 2010 erkent het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat Afghaanse niet-begeleide minderjarigen tot een bijzondere kwetsbare groep behoren met een eigen risicoprofiel.

Er wordt tevens ten onrechte gesteld dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Het is niet aan de Dienst Vreemdelingenzaken om te veralgemenen. Iedere asielaanvraag dient individueel beoordeeld te worden. Men had aan verzoeker gevraagd om zijn asielrelaas met de nodige bewijsstukken te staven. Verzoeker heeft de nodige inspanningen gedaan om bewijsstukken te zoeken en te vinden. Dit kan niet aan verzoeker verweten worden.

De Afghaanse documenten waarover verzoeker beschikt zijn wel degelijk echt. De Taliban kenmerken zich door een specifieke stempel. Deze stempel is exclusief voorbehouden voor de Taliban. Deze stempel wordt door geen enkele andere organisatie aangewend.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft hier ten onrechte geen rekening mee gehouden. De documenten, waarover verzoeker beschikt konden niet vroeger overgelegd worden dit gelet op het gebrek aan communicatie in Afghanistan. Bovendien dient alle post via airmail verstuurd te worden. In Afghanistan is er nauwelijks of geen elektriciteit. Een e-mail of fax kan dus niet verstuurd worden.

Deze documenten zaten in een enveloppe gericht aan verzoeker en waren afkomstig van Najeebullah, Kabul Afghanistan, postcode 2601 en waren gericht aan verzoeker, met als toenmalig adres Elsene, Rue Du Trone 127.

Het is ongebruikelijk dat op een enveloppe melding wordt gemaakt van de inhoud. Het is wel overduidelijk dat de enveloppe van Afghanistan afkomstig is en van wie ze afkomstig is en aan wie de enveloppe gericht is. Zoals hiervoor gesteld bestond de inhoud van de enveloppe uit documenten met vertaling.

Bovendien heerst er in Afghanistan een gebrek aan communicatie. In Afghanistan zijn er veel ongeschoolden.

Verzoeker heeft steeds wisselende adressen gehad.

Na de eerste asielaanvraag heeft verzoeker 25 dagen verbleven in hotel Rogier (jeugdherberg) in Brussel tot ongeveer 6 juni 2012. Nadien heeft verzoeker verbleven in een opvangcentrum te Brussel (Troon). Verzoeker heeft daar 45 dagen verbleven tot ongeveer 8 augustus 2012. Na Troon heeft verzoeker 4 à 5 maanden verbleven in Brugge, Korte Laan 10 tot en met ongeveer eind december 2012. Deze adreswijzigingen werden geregeld door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Verzoeker beperkt zich niet tot beweringen. Deze adreswijzigingen kunnen perfect nagegaan worden via het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op heden heeft verzoeker geen officieel adres en woont hij afwisselend op straat of vindt hij onderdak bij vrienden.

Verzoeker is sinds december 2012 meerderjarig. Ten tijde van zijn eerste asielaanvraag was verzoeker minderjarig. Hij diende toen bijgestaan te worden door een voogd. Dit is niet gebeurd. De vorige advocaat van verzoeker had hem aangeraden zijn taskara op te sturen, zodat zijn juiste leeftijd vastgesteld kon worden. Deze taskara kwam echter te laat toe op het Commissariaat-generaal. Er werd niet geadviseerd om hoger beroep aan te tekenen. Aangezien niet van verzoeker verwacht kan worden dat hij dient te weten dat hij hoger beroep kan aantekenen in geval van betwisting van zijn leeftijdsonderzoek. Aangezien er geen fysieke test werd uitgevoerd.

Voor het overige verwijst verzoeker naar het inleidende verzoekschrift dd. 27/02/2013.

Dat De Minister van Migratie- en Asielbeleid, vertegenwoordigd door de Dienst Vreemdelingenzaken, dan ook ten onrechte heeft geoordeeld de derde asielaanvraag van verzoeker niet in overweging te nemen."

2.3. In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat verzoeker in zijn inleidend verzoekschrift de schending aanvoerde van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 18/4, 48/4, 51/7 en 52 van de vreemdelingenwet.

2.4. In haar nota met opmerkingen oppert de verwerende partij dat de schending van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet niet

dienstig kan worden aangevoerd aangezien in de bestreden beslissing *“enkel nagegaan is of voldaan is aan de voorwaarden van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet”*.

2.5. Naar aanleiding van deze kritiek van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen, beweert verzoeker in zijn synthesememorie dat de verwerende partij *“het verzoekschrift en de erin vermelde vordering/geschonden rechtsmiddel gewoon verkeerd [heeft] begrepen”*. Verzoeker geeft wel aan dat *“De artikelen waarnaar verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift [...] geen artikelen [zijn] die geschonden werden door de Dienst Vreemdelingenzaken.”* Uit deze passage uit zijn synthesememorie blijkt dat verzoeker het middel niet meer wenst aan te houden voor zover het gestoeld is op de schending van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en van de artikelen 18/4, 48/4, 51/7 en 52 van de vreemdelingenwet. Het feit dat de synthesememorie de verzoekende partij toelaat bepaalde middelen niet meer aan te houden wordt in de parlementaire voorbereiding van de wet als een mogelijke meerwaarde van de synthesememorie beschouwd (Wetsontwerp van 17 december 2012 houdende diverse dringende bepalingen betreffende Justitie, *Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 2572/002, p. 6).

2.6. Vervolgens stelt de Raad vast dat verzoeker in zijn synthesememorie plots melding maakt van *“artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet”* en stelt *“dat de voorwaarden van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet wel degelijk zijn nageleefd”*.

2.7. In de memorie van toelichting bij artikel 44 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), dat in (een vroegere versie van) artikel 39/81 van de vreemdelingenwet een synthesememorie op bevel van de kamervoorzitter invoegde, werd expliciet gesteld dat *“in de synthesememorie [...] geen nieuwe middelen [kunnen] aangevoerd worden”* (*Parl.St. Kamer* 2010-11, nr. 0772/001, 22-23). De wetgever heeft dit standpunt uitdrukkelijk in de wet opgenomen door in artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet te voorzien dat de Raad uitspraak doet op basis van de synthesememorie *“zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60”* van dezelfde wet dat bepaalt dat *“geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of de nota uiteengezet zijn”*. Enkel wanneer het nieuwe middel onmogelijk in het inleidende verzoekschrift kon worden uiteengezet daar de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen, kan hiervan worden afgeweken en kan het middel in een navolgend, door de procedureregeling voorzien, processtuk worden opgeworpen. Het toelaten van nieuwe rechtsmiddelen zou de wapengelijkheid der partijen in het gedrang brengen omdat de verwerende partij de kans wordt ontnomen om schriftelijk te repliceren op het nieuwe middel. Bovendien valt dit onmogelijk te verzoenen met de uitdrukkelijke bepaling van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet dat de verzoekende partij de mogelijkheid biedt om een synthesememorie neer te leggen *“waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”*.

2.8. Verzoeker kan dus onmogelijk op dienstige wijze voor het eerst in zijn synthesememorie de schending aanvoeren van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet zonder toe te lichten waarom hij dit onmogelijk in zijn inleidend verzoekschrift kon aanvoeren. Voor zover verzoeker in zijn synthesememorie de schending aanvoert van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, is het middel niet ontvankelijk.

2.9. Uit het geheel van de synthesememorie, waarbij verzoeker zijn uiteenzetting uit zijn inleidend verzoekschrift samenvat die inhoudelijke kritiek levert op de motieven van de bestreden beslissing betreffende zijn derde asielaanvraag en waarbij hij oppert dat hij zijn verzoekschrift heeft ingediend *“teneinde na te gaan of verweerder bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen”*, blijkt dat hij in wezen de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.10. De bestreden beslissing vindt haar juridische grondslag in artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet. Dit wetsartikel bepaalt het volgende:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning

aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn: dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn: dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.

Deze drie voorwaarden moeten cumulatief vervuld zijn.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze asielaanvraag niet zal onderwerpen aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.11. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn derde asielaanvraag volgende documenten neerlegde: een vertaling van zijn taskara (+ kopie taskara), een vertaling van de taskara van zijn vader (+ kopie taskara), een aanvraag aan het districtshuis (+ vertaling voorkant en achterkant), een dreigbrief (+ vertaling) en tenslotte een enveloppe (opgestuurd door mijn oom langs moederzijde Khushall). Verzoeker voegde deze stukken tevens als bijlage toe aan zijn inleidend verzoekschrift (Verzoekschrift, bijlage 3).

Verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor op 29 januari 2013 naar aanleiding van zijn derde asielaanvraag het volgende:

“Orginele Taskara van vader is onmogelijk om in mijn bezit te krijgen. Deze hebben ze nodig in Afghanistan.

Ik ga niet akkoord met mijn leeftijdsonderzoek. Ik leg de vertaling voor van mijn Taskara waaruit duidelijk blijkt dat ik nu 16 jaar ben.

Mijn vorige asielaanvraag was negatief maar ik heb problemen in Afghanistan. Ik begrijp niet waarom ze mij niet geloven. Ik kon geen advocaat raadplegen en hiertegen in beroep gaan omdat ik geen geld heb. Mijn advocaat vroeg 200€.

Ik kan niet terugkeren naar Afghanistan omdat ik vrees voor mijn leven. Ik leg vandaag documenten voor om te bewijzen dat ik een probleem heb. Als jullie mij zeggen welke documenten ik nog meer kan voorleggen zal ik proberen deze in mijn bezit te krijgen.

In het begin kon ik geen documenten laten overkomen omdat ik geen adres had. Ik verbleef in het park waar ik een Afghaan leerde kennen en hij regelde voor mij dat ik op een adres van een andere Afghaan mijn documenten mocht laten bezorgen. Dit heb ik doorgegeven aan mijn familie in Afghanistan.

Als ik geen probleem had zou ik mijn moeder en broers niet achterlaten in Afghanistan. Als ik telefonisch contact heb met mijn familie klagen ze meestal over hun leven en de situatie daar. Jullie weten welke problemen zich voordoen in onze regio.

Ook heb ik al die tijd al geen opvang.

In het begin woonde mijn moeder bij mijn oom langs moederszijde. Een tijd geleden heb ik vernomen dat mijn oom tegen haar heeft gezegd dat ze terug naar huis moest. Hij wou niet langer dat zij daar verbleef omdat hij bang had om ook problemen te krijgen. Mijn moeder is terug naar haar huis in ons dorp verhuisd waar het niet veilig is.

Wilt u nog iets toevoegen?

Neen."

2.12. In de bestreden beslissing die in hoofde van verzoeker werd genomen, werd naar aanleiding van de neergelegde documenten en zijn verklaringen het volgende gesteld: "Overwegende dat betrokkene een kopie van zijn taskara dd. 1390 (2011 of 2012) (+ Nederlandse vertaling) voorlegt. Overwegende dat betrokkene een gelijkaardig document naar voor bracht tijdens zijn eerste asielaanvraag, die desalniettemin negatief werd afgesloten door het CGVS. Overwegende dat het CGVS in de beslissing (dd. 31.10.2012, p 3) stelde dat: "Uw taskara betreft enkel uw identiteit en ondersteunt uw asielaanvraag en uw beweringen omtrent uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België niet.". Overwegende dat betrokkene een kopie van de taskara van zijn vader dd. 1354 (1975 of 1976) (+ Nederlandse vertaling) voorlegt. Overwegende dat een kopie niet op een adequate manier beoordeeld kan worden aangezien de herkomst en de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Overwegende dat betrokkene dit document reeds naar voor had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn vorige asielaanvragen. Overwegende dat betrokkene een aanvraag aan het districtshuis + antwoord van dorpsgenoten van betrokkene dd. 13.01.2013 (+ Nederlandse vertaling) voorlegt in verband met de dood van Malek Hedayet. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een dreigbrief dd.02.10.2011 (+Nederlandse vertaling) voorlegt. Overwegende dat betrokkene reeds een dreigbrief van de Taliban voorlegde tijdens zijn eerste asielaanvraag en het CGVS in de beslissing (dd. 31.10.2012, p.3) stelde dat: "Wat betreft de twee dreigbrieven van de Taliban en het documenten van het districtscentrum moet vastgesteld worden dat dergelijke documenten uw asielaanvraag slechts kunnen ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken. Inzake deze documenten moet overigens worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. [...] Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielaanvraag of bij het ondersteunen van zijn asielaanvraag.". Overwegende dat betrokkene de DHL Shipment Waybill dd. 14.01.2013 voorlegt. Overwegende dat deze Shipment waybill enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij geen advocaat zou hebben kunnen raadplegen om in beroep te gaan tegen de beslissing van het CGVS omdat hij geen geld zou hebben. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan omdat hij er vreest voor zijn leven. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij voordien geen documenten zou hebben kunnen laten overkomen omdat hij geen adres had. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij via telefonisch contact met zijn familie vernomen heeft dat ze klagen over hun leven en de situatie daar. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij geen opvang zou hebben. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag zijn verblijfsituatie in België aanklaagt. Overwegende dat dergelijke elementen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij niet akkoord zou zijn met zijn leeftijdsonderzoek. Overwegende dat betrokkene vrij was hiertegen beroep in te dienen binnen de wettelijk vastgelegde termijn, maar dat hij verzaakte dit te doen. Overwegende dat betrokkene

*verklaart dat hij vernomen heeft dat zijn moeder, die voorheen bij zijn oom langs moederszijde woonde, terug naar huis zou moeten omdat hij bang zou zijn dat hij door haar verblijf ook problemen zou krijgen. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpcedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.
(...)"*

2.13. De Raad wijst erop dat artikel 51/8 van de vreemdelingenwet weliswaar niet toelaat om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch niet uitsluit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen prima facie wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er “*ernstige aanwijzingen*” bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een “*ernstige aanwijzing*” inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het prima facie beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds ingevoegde (oud) artikel 50, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet (huidig artikel 51/8), met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld. Het begrip “*nieuwe gegevens*” van art. 51/8 van de Vreemdelingenwet heeft bijgevolg niet louter betrekking op bewijsmiddelen, maar ook op de inhoud van die gegevens (RvS 1 december 2009, nr. 5053 (c); RvS 19 april 2006, nr. 157 660).

2.14. Door in zijn synthesesmemorie te benadrukken dat de taskara van zijn vader wel degelijk een nieuw gegeven betreft, maar dat hij door toedoen van het overlijden van zijn vader, wat een situatie van overmacht uitmaakt, niet in het bezit was van het origineel, doet verzoeker geen afbreuk aan de vaststelling van de gemachtigde van de staatssecretaris dat de taskara van zijn vader een kopie betreft die “*niet op een adequate manier beoordeeld kan worden aangezien de herkomst en de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan*”. Ook door te poneren dat hij de kopie van deze taskara zeker eerder had voorgelegd indien hij dit had gekund, doet verzoeker geen afbreuk aan de pertinente vaststelling van de gemachtigde van de staatssecretaris in verband met de bewijswaarde van het neergelegde stuk. Met zijn loutere affirmatie dat de herkomst en de authenticiteit van deze taskara wél perfect konden worden nagegaan, toont verzoeker niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk te werk ging bij de prima facie-beoordeling van de bewijswaarde van de neergelegde taskara waardoor dit stuk niet als een “*ernstige aanwijzing*” kan worden beschouwd zoals hierboven omschreven.

2.15. Met betrekking tot de neergelegde aanvraag aan het districtshuis en het antwoord van de dorpsgenoten, beweert verzoeker dat niet wordt gemotiveerd waarom dit document een gesolliciteerd karakter heeft en dat hij niet weet wat hiermee wordt bedoeld. Nochtans blijkt uit de kwestieuze aanvraag zelf, zoals die zich in het administratief dossier bevindt, dat verzoekers broer aan het districtshoofd bevestiging heeft gevraagd van bepaalde feiten en dat enkele dorpsoudsten deze bevestiging hebben gegeven. Het document vertoont dus een gesolliciteerd karakter omdat het op vraag van de betrokkene werd opgesteld, hetgeen de bewijswaarde ervan sterk reduceert waardoor het evenmin als een “*ernstige aanwijzing*” kan worden beschouwd. De motiveringsplicht houdt niet in dat de verwerende partij ertoe gehouden is de motieven van de motieven in de bestreden beslissing weer te geven. Het feit dat de dorpsgenoten het document naar eer en geweten hebben opgesteld, zoals verzoeker beweert, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

2.16. De gemachtigde van de staatssecretaris kan bij de beoordeling van als nieuw aangevoerde gegevens ook nagaan of de aangevoerde gegevens “*nieuw*” zijn in de zin dat zij van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerdere asielaanvraag (RvS 7 maart 2012, nr. 8200 (c); RvS 17 mei 2010, nr. 5672 (c)). Met betrekking tot de neergelegde dreigbrief van de taliban wordt in de beslissing gewezen op het feit dat verzoeker reeds in het kader van zijn eerste

asielaanvraag een dreigbrief van de taliban had neergelegd, maar dat deze niet werd ondersteund door geloofwaardige verklaringen. In de synthesememorie beweert verzoeker dat hij wel degelijk geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd en tracht hij de vastgelegde ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag te rechtvaardigen door te verwijzen naar zijn minderjarigheid en zijn beperkte scholing. Hierbij dient te worden aangestipt dat het thans voorliggende beroep tot nietigverklaring naar aanleiding van de beslissing tot weigering van in overwegingname van verzoekers derde asielaanvraag niet kan worden aangewend om enerzijds de motieven van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2012 of anderzijds de leeftijdsbepaling door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie van 23 mei 2012 aan te vechten, waartegen verzoeker blijkbaar geen beroep instelde. In de bestreden beslissing wordt hierop trouwens uitdrukkelijk gewezen: *“Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij niet akkoord zou zijn met zijn leeftijdsonderzoek. Overwegende dat betrokkene vrij was hiertegen beroep in te dienen binnen de wettelijk vastgelegde termijn, maar dat hij verzaakte dit te doen.”* De stelling van verzoeker dat het document van de taliban wel degelijk echt is omdat er een stempel op staat, doet geen afbreuk aan de vaststelling van de gemachtigde van de staatssecretaris dat verzoeker in het kader van zijn eerste asielaanvraag hieromtrent geen geloofwaardige verklaringen had afgelegd waardoor de thans voorgelegde dreigbrief niet als een *“nieuw gegeven”* kan worden beschouwd in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

2.17. De Raad merkt op dat verzoeker het *“gebrek aan communicatie”* in Afghanistan en het feit dat er nauwelijks of geen elektriciteit is, thans in zijn synthesememorie aanvoert ter rechtvaardiging van de laattijdige neerlegging van bepaalde documenten. De Raad merkt op dat verzoeker deze elementen niet had ingeroepen ter gelegenheid van zijn gehoor op 29 januari 2013 naar aanleiding van zijn derde asielaanvraag, waardoor onmogelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris kan worden verwacht dat hij met deze gegevens rekening zou houden. Verzoeker herhaalt verder in zijn synthesememorie dat de documenten in een enveloppe zaten die aan hem gericht was op zijn toenmalig adres en beweert dat het ongebruikelijk is dat op een enveloppe melding wordt gemaakt van de inhoud, maar hij slaagt er niet in de pertinente vaststelling van de gemachtigde van de staatssecretaris aan het wankelen te brengen dat de *“Shipment Waybill”* van DHL *“enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn.”* Tenslotte beweert verzoeker dat hij steeds wisselende adressen heeft gehad. De Raad ziet echter niet in op welke wijze dit een invloed heeft op de beslissing tot weigering tot in overwegingname van zijn asielaanvraag. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoeker hiermee afwijkt van datgene wat hij tijdens zijn gehoor op 29 januari 2013 had verklaard aangezien hij toen te kennen gaf dat hij geen documenten kon laten overkomen omdat hij geen adres had. In elk geval toont verzoeker niet aan dat hij de documenten niet eerder kon neerleggen waardoor de gemachtigde van de staatssecretaris terecht kon besluiten dat verzoeker geen *“nieuwe gegevens”* had aangebracht.

2.18. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd niet geschonden.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN